

РЕШЕНИЕ

№ 5902

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **3139** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по предявен отрицателен установителен иск от А. Т. И., чрез процесуалния представител адв.М. Е. – АК Р., срещу кмета на Район „П.“ – Столична община, за признаване за установено, че Заповед № РД-09-266/04.08.2011 г. на кмета на Район „П.“ – Столична община за изземване на общинско жилище № 77, в [населено място],[жк], [жилищен адрес] не подлежи на изпълнение, поради изтекла погасителна давност.

Ищцата твърди, че Заповедта за изземване на общинското жилище е била издадена на 04.08.2011 г., като в законоустановения срок е влязла в сила, като едва на 21.02.2022 г. е получила на основание чл. 227 от АПК покана за доброволно изпълнение от кмета на район „П.“. По горните съображения, счита, че на основание чл. 285, ал. 1 от АПК заповедта не се следва да се изпълнява, поради изтекъл давностен срок. Претендира направените по делото разnosки съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – кметът на район "П." - Столична община, чрез своя процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От приложените към административната преписка доказателства се установява, че със Заповед № 77-02-69/27.08.2003 г., издадена от кмета на район „П.“- СО, А. Т. И. и членовете на домакинството ѝ са настанени в общинско жилище, представляващо апартамент, състоящ от три стаи, дневна, кухня и сервизни помещения, находящо се в

[населено място], ж.к „С р“, [жилищен адрес]. Въз основа на горната заповед е сключен договор за наем от 29.08.2003 г.

Със Заповед № 77-01-1/15.01.2007 г. на Кмета на район „П.“ при Столична община е прекратено наемното правоотношение, възникнало от Заповед № 77-02-69/27.08.2003 г. за настаняване на А. Т. И., поради неплащане на наемната цена и консумативни разноски за топлоенергия и студена вода повече от 6 месеца, както и, че същата е преотдала една стая от общинското жилище на трети лица, за което има образувана преписка Рег. № 65256/11.12.2006г. в 05 РПУ-СДП. С писмо от 13.02.2007 г. кметът на район „П.“ е уведомил А. Т. И., че в случай, че до 22.02.2007 г. не уреди взаимоотношенията си с „Топлофикация София“ АД и „Софийска вода“ АД и ако не погаси изцяло задълженията си към район „П.“, ще предприеме действия за принудително изземване на общински апартамент № 77, вх.Г, ет. 8, [жилищен адрес][жк]от домакинството й, по реда на чл. 65, ал. 1 от ЗОС и чл. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община.

С писмо от 28.07.2011 г. на основание чл. 26 АПК оспорващата е уведомена, че район „П.“ започва производство по реда на чл. 65 ЗОБс, тъй като апартамента се обитава без правно основание. Видно от отразеното върху писмото /л. 31 от делото/, съобщението е залепено на входната врата на апартамента, като няма данни да е връчвано на адресата. На 04.08.2011 г. въз основа на констативен акт № 77-01-1/07г./01.08.2011 г. на Зам.кмета на Район „П.“ е издадена заповедта, с която на основание чл. 65, ал. 2 ЗОС и чл. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е разпоредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от оспорващата. Заповедта е изпратена до адресата с писмо, с обратна разписка, което е върнато като непотърсено.

Административния орган е предприел втори опит да връчи заповедта с писмо от 29.01.2018 г. /л. 54 от делото/, като видно от приложените от ответника известия за доставяне същата е получена от сина на оспорващата на 01.02.2018 г. и от дъщеря й на 05.02.2018 г., в качеството им на членове на домакинството на А. Т. И..

С писмото от 29.01.2018 г кметът на район „П.“ уведомява А. Т. И. и членовете на домакинството й, че Заповед № РД-09-266/4.08.2011 г. за изземване на общинско жилище № 77, находящо се в [населено място], ж.к „Сухата река“ [жилищен адрес] ще бъде приведена в изпълнение на 15.03.2018 г. от 11:00ч. със съдействието на органите на полицията, тъй като същата не е била изпълнена доброволно и жилището не е било освободено.

С писмо от 30.07.2020 г. кметът на район „П.“ информира А. Т. И., че семейството й е в забава със суми за ползването на общинския апартамент, като в тази връзка им се дава 14-дневен срок за погасяване на задължението, с предупреждение че ако не го изпълнят, ще се пристъпи към принудително изпълнение на заповедта за изземване на жилището на основание чл. 65 от ЗОС. Писмото е получено на 25.09.2020 г. от сина на жалбоподателката със задължение да уведоми останалите членове на домакинството.

На основание чл. 277 АПК с покана за доброволно изпълнение с вх. № РПД16-ТР94-1507-/18/ от 21.02.2022 г. адресирана до А. Т. И. и членовете на домакинството й, е даден срок за доброволно изпълнение на заповедта по чл. 65 от ЗОС, като в случай на неизпълнение принудителното изпълнение на заповедта е насрочено за 12.05.2022 г. от 10.00 часа. Поканата от кмета на район „П.“ до

жалбоподателката и членовете на семейството ѝ е изпратена с писмо с обратна разписка, което е върнато като непотърсено.

Исковата молба е входирана в АССГ на 25.03.2022 г., поради което съдът приема, че на тази дата жалбоподателката е узнала за поканата и и се е запознала с нейното съдържание. С протокол от 12.05.2022 г., както и с допълнителен такъв от 13.05.2022 г. подписан от ищцата имотът предмет на заповед РД -09-266/4.08.2011 г. е иззет от ищцата.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е процесуално допустим, като подаден от надлежна страна. Разгледан по същество искът е неоснователен, поради следните съображения:

Предмет на установяване с иска по чл. 292 АПК е, че макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо поради настъпването на нови факти след издаване на изпълнителното основание. Такъв правопогасяващ факт може да бъде погасителната давност по чл. 285, ал. 1 от АПК, на която се позовава ищцата.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че Заповед № РД-09-266/04.08.2011 г. на кмета на район „П.“, с която е наредено да се иззме процесното общинско жилище от А. Т. И. и семейството ѝ е влязла в законна сила на 16.02.2018 г. Това е така, тъй като на 05.08.2011 г. заповедта е връчена с писмо с обратна разписка, което е върнато като неполучено от адресата. /л. 36 от делото/. Едва с получаването на заповедта на 01.02.2018 г. от сина на жалбоподателката, следва да се приеме, че тя е редовно връчена, като 14 –дневния срок за обжалване на заповедта е изтекъл на 15.02.2018 г. и от този момент заповедта следва да се счита за влязла в законна сила. Следователно по силата на разпоредбата на чл. 268, т. 1 от АПК заповедта представлява годно изпълнително основание, тъй като е влязъл в сила административен акт подлежащ на изпълнение. Изпълнителното производство е образувано служебно по инициатива на административния орган на основание чл. 276, ал. 1 от АПК. Съгласно чл. 277 от АПК изпълнението започва с изпращането на покана до длъжника за доброволно изпълнение в 14-дневен срок от получаването ѝ. В случая следва да се приеме, че такава представлява единствено поканата с вх. № РПД16-ТР94-1507-/18/ от 21.02.2022 г., тъй като с предхождащите покани единствено е даден срок на жалбоподателката за доброволно заплащане на дължими от нея суми, с предупреждение че ако не ги заплати в срок, ще се пристъпи към процедурата по чл. 65 от ЗОС.

Съгласно установената съдебна практика, с изпращането на поканата по чл. 277 АПК до длъжника се прекъсва давността по чл. 285 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 285 от АПК изпълнителното основание не се привежда в действие, ако са изминали 5 години от влизането му в сила. В случая заповед № РД-09-266/04.08.2011 г. на кмета на район „П.“ е влязла в сила на 16.02.2018 г., като 5 годишния давностен срок по чл. 285, ал. 1 от АПК изтича на 16.02.2024 г., което обуславя извода, че към момента на предявяване на отрицателния установителен иск давностният срок не е изтекъл. Наред с това с изпратената и получена от жалбоподателката покана за доброволно изпълнение по чл. 277 от АПК, следва да се счита, че погасителната давност е прекъсната, считано от датата на узнаването ѝ на 25.03.2022 г. и от която дата тече започва да тече нов срок.

По горните съображения предявеният установителен иск с правно основание чл. 292

от АПК се явява неоснователен и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора на ответната страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева, определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК вр.с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. Т. И., ЕГН [ЕГН], отрицателен установителен иск с правно основание чл. 292 от АПК за признаване за установено, че Заповед № РД-09-266/04.08.2011 г. на кмета на район „П.“ – Столична община, издадена на основание чл. 65, ал. 2 ЗОС и ЧЛ. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО), за изземване на общинско жилище №77, [населено място],[жк][жилищен адрес] не подлежи на изпълнение, поради изтекла погасителна давност.

ОСЪЖДА А. Т. И. да заплати на Столична община сумата от 100 /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: